

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/152/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112203554
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8112203554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu E. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/X, XXX XX F., právne zastúpený: JUDr. Viera Straková, advokátka, so sídlom Kpt. Nálepku č. 5, Prešov, proti žalovanému: Železničná spoločnosť Cargo Slovakia, a.s., so sídlom Drieňová 24, 820 09 Bratislava, IČO: 35 914 921, právne zastúpený: JUDr. Peter Pandý, advokát, so sídlom L. Kossutha 99, 077 01 Kráľovský Chlmec, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 17.05.2018 č.k. 16C 24/2012-258 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že I.Súd určuje, že žalobca E. R., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX/X, F. je výlučným vlastníkom parcel CKN č. XXXX/X o výmere 38m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/X o výmere 413 m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/XX o výmere 232m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/XX o výmere 19m² - zastavané plochy a nádvoria a CKN č. XXXX/XX o výmere 344m² - zastavané plochy a nádvoria v k. ú. R., okres J., na základe geometrického plánu č. X/XXXX zo dňa 16.1.2018, overeného Ing. C. V. dňa 19.1.2018 č. D

II.Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu 06.02.2012 sa žalobca oproti žalovanému domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele CKN č. XXXX/X o výmere 344 a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere 232 m² - zastavané plochy a parcely CKN č. XXXX/XX o výmere 19 m² - zastavané plochy a nádvoria v k. ú. R. na tom skutkovom základe, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. R. a to parcely EKN č. XXX/X o výmere 1046 m². Vzhľadom k tomu, že na základe ROEP zistil, že jeho parcela EKN č. XXX/X má v súčasnosti len výmeru 451 m² a to z toho dôvodu, že časť parcely je v parcelách žalovaného a to v parcele CKN č. XXXX/XX o výmere 790 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela CKN č. XXXX/XX o výmere 66 m² - zastavané plochy a nádvoria a v parcele CKN č. XXXX o výmere 3705m² zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R. a vlastníkom týchto parcel je žalovaný. Na základe uvedených skutočností si dal žalobca vypracovať geometrický plán, aby zistil akú výmeru mu bez právneho dôvodu zabral žalovaný, pričom vyplynulo, že žalovaným bola zabraná parcela č. XXXX/X o výmere 344 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXXX/XX o výmere 232 m² - zastavané

plochy a nádvoria a parcela č. XXXX/XX o výmere 19 m² - zastavané plochy a nádvoria, teda spolu bolo zabratých žalovaným XXX m² z parcely žalobcu. Uviedol, že podľa súčasného merania parcela č. XXX/X ma výmeru 413 m² - zastavané plochy a nádvoria a parcela č. XXXX/X má výmeru 38 m² - zastavané plochy a nádvoria a v skutočnosti je to výmere XXX m² orná pôda, ktorú má na LV žalobca a jeho parcela č. XXX/X.

3. K žalobe sa písomným podaním zo dňa 12.10.2012 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že podľa výpisu z LV č. XXXX vlastníkom parciel k. ú. R. č. CKN XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/X zastavané plochy a nádvoria je vlastníkom týchto parciel žalovaný. Súčasťou týchto parciel má byť podľa žalobného návrhu aj parcela č. EKN XXX/X a to vo výmere 344 m² + 232 m² + 19 m², teda celkom vo výmere 595 m². Žalovaný uviedol, že dotknuté parcely č. CKN XXXX/XX.XXXX/XX, XXXX/X ako sú zapísané na LV č. XXXX, k. ú. R., nadobudla spoločnosť žalovaného do vlastníctva delimitáciou majetku z pôvodného majetku B. L., pričom vzhľadom na organizačné zmeny žalovaný nevedel v rámci organizácie zabezpečiť doklady o pôvodnom nadobudnutí predmetných parciel jeho právnym predchodcom, t.j. B. L..

4. Žalovaný ešte písomným vyjadrením zo dňa 12.11.2012 konštatoval, že jeho právny predchodca ČSD Východná správa - Správa dráhy Bratislava nadobudol vlastníctvo k parcelám k. ú. R. č. CKN XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, ktoré žalobca v žalobcom návrhu a návrhu geometrického plánu označuje ako časť pôvodnej parcely XXX/X na základe Hospodárskej zmluvy č. XXX-XXXX-X/XXX-dp/Ke zo dňa 1.5.1984 ako parcelu č. XXXX/X o výmere 1432 m² od Záhradníckeho a sadovníckeho podniku, ktorý bol podľa výpisu z EN - LV č. XXX vlastníkom parcely XXXX. odčlenením od ktorej bola parcela č. XXXX/X vytvorená. Namietal, že geometrický plán predložený žalobcom nie je úradne overený, teda ide len o návrh. Dôvodil, že žalobca si mal uplatniť reštitučný nárok, ktorý však doteraz nedeclaroval ani nepreukázal, pričom dôvodil, že pokiaľ mal za to, že vlastníctvo Záhradníckeho a sadovníckeho podniku bolo nadobudnuté vyvlastnením alebo aj bez právneho dôvodu mal si teda uplatniť reštitučný nárok. Žalovaný namietal nepravdivosť tvrdení o dobromyseľnom užívaní parcely žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, nakoľko je zrejmé, že minimálne od roku 1984 parcelu k. ú. R. č. XXXX/X vlastnil a užíval právny predchodca žalovaného a predtým Záhradnícky a sadovnícky podnik, PR J..

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k parcele CKN č. XXXX/X o výmere 344 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcely CKN č. XXXX/XX o výmere 232 m² - zastavané plochy a nádvoria a parcely CKN č. XXXX/XX o výmere 19 m² - zastavané plochy a nádvoria v k. ú. R. na tom skutkovom základe, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. R. a to parcely EKN č. XXX/X o výmer 1046 m². Vzhľadom k tomu, že na základe ROEP zistil, že jeho parcela EKN č. XXX/X má v súčasnosti len výmeru 451 m² a to z toho dôvodu, že časť parcely je v parcelách žalovaného a to v parcele CKN č. XXXX/XX o výmere 790 m² - zastavané plochy a nádvoria, parcela CKN č. XXXX/XX o výmere 66 m² - zastavané plochy a nádvoria a v parcele CKN č. XXXX o výmere 3705m² zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R. a vlastníkom týchto parciel je žalovaný.

6. Z výpisu z LV č. XXXX parcely reg. „C“, k. ú. R., obec J., okres J. vyplýva, že žalovaný je vlastníkom parcely č. XXXX/XX o výmere 790 m², XXXX/XX o výmere 66 m² a parcely XXXX/X o výmere 3705 m², všetko zastavané plochy a nádvoria.

7. V výpisu z LV č. XXXX parcely reg. „E“, k. ú. R., obec J., okres J. vyplýva, že žalobca je vlastníkom parcely č. XXX/X o výmere 1046 m² - orná pôda.

8. Podľa výpisu z evidencie nehnuteľností z LV č. XXX, okres J., obec R. (č. I. 40 spisu) vyplýva, že vlastníkom parcely č. XXXX - zastavaná plocha o výmere 6425 m² a parcely XXXX o výmere 6421 m² - roľa ako aj parcely č. XXXX o výmere 3090 m² - roľa je Čs. štát - B. a sadovnícky podnik J.. Z hospodárskej zmluvy č. XXX-XXXX-X/XXX-dp/Ke zo dňa 25.4.1984 (č. 1. 41 spisu) vyplýva, že odovzdávajúca organizácia t.j. Záhradnícky a sadovnícky podnik, PR J. prevádza na preberajúcu organizáciu ČSD Východná dráha - Správa dráhy Bratislava pozemok označený parcelným č. XXXX EN na LV č. XXX ako aj pozemok č. XXXX rovnako na LV č. XXX.

9. Správa katastra vydala dňa 2.4.2012 rozhodnutie č. C K. XXXXX/XX/XXXX/Pe, ktorým nevyhovela námietke účastníka konania E. R.a zo dňa 26.4.2011. Z obsahu námietky vyplýva, že namietateľ nesúhlasil s výmerou parciel registra „E“ katastra nehnuteľnosti č. XXX/X a XXX/XXX zapísané na LV č. XXXX k. ú. R..

10. Katastrálny úrad v J.e rozhodnutím zo dňa 3.7.2012 č. Col6/2012/Ba rozhodol o odvolaní účastníka konania E. R.a proti rozhodnutiu Správy katastra J. č. C ROEP XXXXX/XX/XXXX/Pe zo dňa 2.4.2012 tak, že zrušil rozhodnutie Správy katastra z 2.4.2012 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

11. Správa katastra J. rozhodnutím zo dňa 9.8.2012 č. C ROEP XXXXX/XX/XXXX/Pe rozhodla tak, že námietke E. R.a zo dňa 26.4.2011 vyhovela.

12. Písomným podaním zo dňa 20.6.2013 žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie v spore a navrhol žalobu zamietnuť, pričom konštatoval, že žalobcom označený odporca nie je v žiadnom hmotnoprávnom vzťahu k nehnuteľnostiam označeným v petite žaloby vlastníctva, ktorých sa žalobca domáha, t.j. parcel KNC č. XXXX/X, XXXX/XX a KNC č. XXXX/XX v k. ú. R., nie je vlastníkom predmetných nehnuteľností a na jeho LV sa petitom definované nehnuteľnosti nenachádzajú. Dôvodil, že petit nie je definovaný jasne a určite, pričom žalobným petitom je súd viazaný.

13. Písomným podaním zo dňa 7.6.2013 doplnil žalobca petit žaloby zo dňa 6.2.2012 tak, že žiadal určiť, že žalobca je výlučným vlastníkom parcely EKN č. XXX/X o výmere XXXX in2 - orná pôda zapísanej na LV č. XXXX k. ú. R., pričom v upravenom petite žiadal určiť, že žalobca je výlučným vlastníkom parcel zameraných geometrickým plánom zo dňa 16.1.2012 a v katastrálnom stave ide o parcely č. CKN XXXX/X o výmere 344 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcelu CKN č. XXXX/XX o výmere 232 m² - zastavané plochy a nádvoría, parcela CKN č. XXXX/XX o výmere 19 m² - zastavané plochy a nádvoría v k. ú. R., ktoré sú z časti identické s parcelou EKN č. XXX/X o výmere 1046 m² - orná pôda zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R.. K námietkam žalovaného žalobca uviedol, že Záhradnícky a sadovnícky podnik J. mal uvedené parcely len v užívaní, pričom na základe uvedeného je zrejme, že v danom prípade nedošlo k vyvlastneniu pozemkov a preto uvedené parcely podľa geometrických plánov boli zapísané v katastrálnom stave ako parcely CKN. Vzhľadom k tomu, že nedošlo k vyvlastneniu pozemkov tieto v pozemno-knižnom stave boli vedené na LV pôvodných vlastníkov z toho dôvodu si žalobca nemohol uplatňovať na uvedený pozemok reštitúciu, pretože predmetná nehnuteľnosť neprešla na štát a v súčasnosti keď sa realizuje ROEP sa prišlo na to, že na uvedených nehnuteľnostiach je zapísané duálne vlastníctvo, tzn. že je vlastníkom katastrálny zapísaný na LV a vlastníkom pozemno-knižný. Konštatoval, že dôkazom toho sú aj predložené rozhodnutia Správy katastra J., ktorá sama od seba nemôže zmeniť vlastníka, pričom žalobca bol bdely svojho práva a preto sa domáha určenia na súde, čoho dôkazom je aj poznámka zapísaná na LV č. XXXX k. ú. R. v tom zmysle, že hodnovernosť údajov je spochybnená duplicitným zápisom na základe rozhodnutia Správy katastra J. č. C K. XXXXX/XX/XXXX/Pe zo dňa 9.8.2012.

14. Zo ZP č. XX/XXXX znalca Ing. E. L. v odbore geodézia a kartografia vyplýva, že v súčasnom období pozemkovoknižná parcela MPČ XXX/X zapísaná v pozemkovoknižnej vložke č. XX v pôvodnom k. ú. Y. je identická s parcelami CKN č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy o výmere 232 m², CKN č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy o výmere 19 m², CKN č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy o výmere 344 m² zapísaných na LV č. XXXX, v k. ú. R. a rovnako identická s parcelami EKN č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 413 m² a EKN č. XXX/XXX. druh pozemku orná pôda o výmere 38 m², zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. R.. Zároveň znalec konštatoval, že závery ku ktorým dospelo rozhodnutie Katastrálneho úradu J. č. M z 3.7.2012 sú správne.

15. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 16C/24/2012-116 zo dňa 16.10.2014 súd pripustil zmenu žaloby tak, že tento mal znieť: „Súd určuje, že navrhovateľ E. R., nar. XX.XX.XXXX, H. XXX/X, F. je výlučným vlastníkom parcel C KN č. XXXX/XX druh pozemku zastavané plochy o výmere 232 m². C KN č. XXXX/XX druh pozemku zastavané plochy o výmere 19 m², C KN č. XXXX/XX druh pozemku zastavané plochy o výmere 344 m². E KN č. XXX/X druh pozemku orná pôda o výmere 413 m². E KN č. XXX/XXX druh pozemku orná pôda o výmere 38 m², všetko v katastrálnom území R., obec J. okres J. podľa znaleckého posudku č. XX/XXXX Ing. E. L. zo dňa 22.05.2014.

16. Na pojednávaní konanom 4.11.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že súhlasí so ZP znalca Ing. L. a záverov v tomto posudku uvedených, z ktorých vyplýva, že žalobný návrh bol podaný dôvodne. Právny zástupca žalovaného uviedol, že nemá výhrady k ZP v tom zmysle, že znalec konštatoval určitú duplicitu pozemkov, avšak namietol aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto konaní. Dôvodil, že od roku 1978 je na pozemkoch postavená stanica plynu a právna predchodkyňa žalobcu preto nemohla na základe osvedčenia vydržaním vlastníckeho práva nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným pozemkom vydržaním, nakoľko minimálne od roku 1979 totiž na sporných pozemkoch stála stavba, teda právna predchodkyňa žalobcu nemohla dobromyseľne pozemok držať a byť presvedčená o tom, že je vlastníčkou tohto pozemku.

17. Právna zástupkyňa žalobcu na tomto pojednávaní uviedla, že žalobca je vlastníkom tak ako je zapísaný na LV, pričom vlastnícke právo žalovaného nebolo nikdy riešené. Pozemok pokiaľ bol zapísaný ešte ako pozemková parcela sa riadne dedil, pričom osvedčenie je z roku 1995 a parcely nikdy vykúpené zo strany žalovaného neboli.

18. Z notárskej zápisnice N XXX/XX, Nz XXX/XX zo dňa 24.5.1195 vyplýva, že právny predchodca žalobcu, jeho mama, pani Y. R., rod. O. bola účastníčkou osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva okrem iného k parcele na LV č. XXXX, parcele č. X-XXX/X - orná - XXX m². X-XXX/X - orná-XXX m², 1-XXX/X orná - XXXX m² nachádzajúci sa na k. ú. R., pričom z tejto notárskej zápisnice vyplýva,

že pred notára bola predložená darovacia zmluva spísaná pod Pr XXX/XXXX, pričom na základe tejto darovacej zmluvy zo dňa 14.7.1957. rodičia Z. O. a manželka H. O., rod. S. podarovali nehnuteľnosti v k. ú. Y., na ktorej je založený LV č. XXXX, kde boli vlastníckmi v celosti. pričom jednotlivé parcely podellili medzi svoje deti, ktoré vstúpili do užívania podľa tejto darovacej zmluvy. Týmto úkonom je daná dobromyseľnosť vydržania a vzhľadom k tomu, že tieto pozemky užívali až do ich združstevnenia navrhol vlastnícke právo osvedčiť tak, ako bolo zapísané v darovacej zmluve a v prípadoch kde už priamy potomkovia zomreli osvedčiť vlastnícke právo v prospech ich právnych nástupcov.

19. Písomným podaním zo dňa 19.1.2015 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca získal vlastníctvo od svojej právnej predchodkyne dedením, pričom právna predchodkyňa nadobudla uvedenú nehnuteľnosť na základe darovacej zmluvy zo dňa 14.7.1957 a vzhľadom k tomu, že darovacia zmluva nebola zapísaná v pozemkovej knihe bolo notárom vydané vyššie uvedené osvedčenie N 274/95. Nz 222/95. pričom právna predchodkyňa žalobcu užívala pozemok ako vlastný. Uviedla, že počas socializmu bol pozemok postupne užívaný bez odkúpenia socialistickými organizáciami, ktoré ho užívali bez právneho dôvodu a preto s nim nemohli nakladať ako s vlastným. Všetky stavby postavané na týchto parcelách sú vlastníctvom žalovaného, ale pozemky sú vo vlastníctve žalobcu, pričom tento má právny titul na rozdiel od žalovaného, ktorý počas celej doby nebol dobromyseľný.

20. Na pojednávaní konanom dňa 22.1.2015 právny zástupca žalovaného uviedol, že z titulu vyššie uvedenej hospodárskej zmluvy došlo k vydržaniu vlastníckeho práva. Na to reagoval právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že hospodárska zmluva nemôže byť právnym dôvodom pre vydržanie, pričom vtom čase vlastníkom nehnuteľnosti bol štát a na základe hospodárskej zmluvy mohlo dôjsť len k prevodu správy majetku. Žalovaný teda nemohol nadobudnúť presvedčenie, že je vlastníkom pozemku pod stavbami, pričom pokiaľ žalovaný nejaké stavby postavil, postavil ich na cudzích pozemkoch.

21. Na pojednávaní konanom dňa 10.10.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že vlastníctvo žalobcu je podľa jeho právneho názoru nesporné. Poukázal na rozhodnutie X XXX/XXXX, z ktorého vyplýva ako aj z opravy zápisu, že z parcely č. XXX/XXX o výmere 413 m², sa navýšila výmera na XXXX m², ďalej konštatoval, že zo ZP znalca Ing. L. vyplýva, že v súčasnom období pozemkovo-knižná parcela MPČ XXX/X zapísaná v pozemkovoknižnej vložke č. XX je identická s parcelami CKN č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX zapísaných na LV č. XXXX k. ú. R. ako aj identická s parcelami EKN XXX/X o výmere 413 m² a EKN č. XXX/XXX o výmere 38 m². Zároveň právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca nadobudol tieto nehnuteľnosti po svojej alebojej matke, pričom žalovaný si dal zapísať nehnuteľnosti v stave CKN bez toho, aby ich kúpil čomu nasvedčuje aj záver ZP Ing. L.. Vo vzťahu k hospodárskej zmluve právny zástupca žalobcu uviedol, že je to zmluva nie o prevode vlastníckeho práva, ale zmluva o prevode správy. Keďže nedošlo ku kúpe sporných parciel o dobromyseľnosti žalovaného nemôže byť ani reči. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalovaného opätovne namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Konštatoval, že existencia vlastníckeho práva žalovaného je potvrdená LV č. XXXX na č. 1. XX.

22. Na pojednávaní konanom 9.1.2018 právny zástupca žalobcu opätovne zopakoval svoju právnu argumentáciu ako na ostatnom pojednávaní, pričom konštatoval, že nehnuteľnosti sú zapísané na L V s tým, že hodnovernosť tohto zápisu je spochybnená duplicitným zápisom. Uvedená duplicita sa zistila až pri tzv. ROEP-ke a vlastnícke právo žalobcu bolo spochybnené. Uviedla, že žalovaný nie je schopný predložiť dôkaz o dobromyseľnom užívaní predmetných parciel čomu nasvedčuje aj protokol o oprave chyby v katastrálnom operáte č. X XXX/XXXX Re zo dňa 30.12.2014.

23. Na tomto pojednávaní bol ako svedok vypočutý Ing. C. O., ktorý uviedol, že má vedomosť, že v predmetnej sporovej veci ide o vyporiadanie vlastníckych vzťahov, pričom v roku 2013 bol žalobcom ako geodet oslovený na určenie hraníc parcely, kde na pozemku žalobcov bol vložený stavebný materiál. Zistil, že pôvodná parcela č. XXX/X nebola v katastri evidovaná v rozsahu ako predpokladal žalobca. Šetrením na katastri zistil, že chyba sa stala v minulosti, keď došlo k zámene pôvodných MPČ XXX/X a založil sa LV v prospech Hospodárskeho kombinátu mesta J., ktorý následne predal časť sporného pozemku právnenmu predchodcovi žalovaného (ČSD). Svedok ďalej uviedol, že orgán evidencie nehnuteľností zistil chybu, avšak už nemohol vykonať nápravu, teda žalobcovi ostalo vlastníctvo len zvyšná pozemku. Svedok ešte doplnil, že LV v prospech Hospodárskeho kombinátu mesta J. nemal byť založený v takej výmere v akej bol zapísaný. Svedok ešte uviedol, že na základe geometrického plánu zo dňa 16.1.2012 sa odčlenili spodné plochy alebo parcely, ktoré si v tomto konaní nároku žalobca, pričom opätovne konštatoval, že došlo k mylnému zápisu ešte v časoch zakladania evidencie nehnuteľností z pôvodnej MPČ parcely. Svedok ešte vypovedal, že právny predchodca žalovaného, t.j. ČSD kupovali časť pozemku aj od Hospodárskeho kombinátu mesta J., ktorú nemal mať zapísanú, lebo bol zápis vykonaný mylne.

24. Na tomto pojednávaní vypovedala aj svedkyňa Ing. Y. K., ktorá sa na otázky právne zástupkyne žalobcu vyjadrila v tom zmysle, že rozhodnutím Okresného úradu katastrálny odbor bol zapísaný tzv. C stav v prospech žalovaného, avšak na námietky v tomto konaní žalobcu bolo toto rozhodnutie druhostupňovým orgánom zrušené, pričom následne došlo k duplicitnému zápisu, tzn. tzv. C stav na spornej parcele v prospech žalovaného a následne E stav v tomto konaní v prospech žalobcu. Išlo o parcelu č. XXX/X zapísanú na LV č. XXXX v k. ú. R., pričom sa jednalo pri týchto zápisoch v C resp. E stave o konanie tzv. ROEP-ky.

25. Z GP č. XX/XXXX zo dňa 21.5.2013 (č. 1. 230 spisu) vyplýva, že na LV č. XXXX, ktorý bol vyhotovený na oddelenie pozemkov č. parcely XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX duplicitný s parcelou KN-E XXX/XXXX vyplýva, že pôvodné parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/X boli rozčlenené na parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX a XXXX/XX. XXXX/XX ako aj parcely č. XXXX/X a XXXX/XX.

26. Z GP č. X/XXXX zo dňa 16.1.2018 (č. 1. 233 spisu) vyplýva, že vlastnícke právo k parcele KNE parcelné č. X-XXX/X zapísané na LV č. XXXX je duplicitne zapísané na LV č. XXXX v rozsahu F. parcela č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX.

27. Uznesením č. k. 16C/24/2012-246 zo dňa 22.3.2018 súd pripustil zmenu žaloby v znení, že: „Súd určuje, že navrhovateľ E. R., nar. XX.X.XXXX, H. XXX/X, F. je výlučným vlastníkom parciel C KN č. XXXX/XX o výmere 232 m², zastavané plochy a nádvoria, C CK č. XXXX/XX o výmere 19 m² zastavané plochy a nádvoria, C KN č. XXXX/XX o výmere 344 m² zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané na L V č. XXXX v kat. úz. R. a parcely C KN č. XXXX/X o výmere XXX m² zastavané plochy a nádvoria v kat. úz. R. na základe geometrického plánu č. X/XXXX overeného Ing. C. V. dňa 19.1.2018 č. D

28. Na pojednávaní konanom dňa 17.5.2018 právny zástupca žalobcu opätovne požiadal o pripustenie zmeny žaloby, pričom súd pripustil zmenu žaloby v znení, že „súd určuje, že žalobca E. R., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXX/X, F., je výlučným vlastníkom parcely CKN č. XXXX/X o výmere XXm² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/X o výmere 413 m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/XX o výmere 232m² - zastavané plochy a nádvoria, CKN č. XXXX/XX o výmere 19m² - zastavané plochy a nádvoria a CKN č. XXXX/XX o výmere 344m² - zastavané plochy a nádvoria, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R., na základe geometrického plánu č. X/XXXX overeného Ing. C. V. dňa XX.X.XXXX č. GI-XX/XX.“ Na tomto pojednávaní žalobca uviedol, že jeho mama nadobudla pozemok dedením ešte v roku 1957 a preto nevidí zmysel právnej argumentácie žalovaného v tom, že by nemal byť vlastníkom sporných nehnuteľností. Právna zástupkyňa žalobcu, že ešte zo strany žalovaného nebola dodržaná dobromyseľnosť a teda nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním neprichádza do úvahy.

29. Na tomto pojednávaní bol vypočítaný znalec Ing. E. L., ktorý uviedol, že novým GP č. X/XXXX sa odstránil rozpor tým, nakoľko sú v ňom použité už aktuálne údaje katastra nehnuteľností. Pôvodný GP č. XX/XXXX, ktorý nebol riadne overený neobsahoval platné údaje katastra nehnuteľnosti. Zjednodušene povedané znalec uviedol, že od času vyhotovenia pôvodného GP č. XX/XXXX do súčasného GP č. X/XXXX, ktorý je súčasťou petitu došlo k zmene údajov v katastri nehnuteľnosti, pričom nový GP je vykonateľný a schopný zápisu.

30. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom záverečnom prednese uviedla, že žaloba podaná v roku 2012 z titulu vysporiadania vlastnícky vzťahov. V tom období bola vykonaná aj tzv. ROEP a z parcely žalobcu č. XXX/X „zmizla“ časť parcely, pričom ostalo len 413 m². Poukázala aj na protokol o oprave chyby X XXX/XXXX. Uviedla, že bol vypracovaný nový geometrický plán č. X/XXXX z čoho vyplýva, že pri týchto pozemkoch ide o duplicitný zápis, nakoľko na LV č. XXXX k. ú. R., toto svedčí v prospech žalobcu a LV č. XXXX rovnako k. ú. R. v prospech žalovaného. Uviedla, že žalovaný nepreukázal, že tieto nehnuteľnosti získal vydržaním a rovnako tak neunesol dôkazné bremeno ani vo vzťahu k dobromyseľnosti. Novým geometrickým plánom č. X/XXXX sa odstránila duplicita v zápisoch týchto vlastníckych práv. Konštatovala, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania v rozsahu 100%.

31. Právny zástupca žalovaného vo svojom záverečnom prednese konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania jeho vlastníckeho práva, pričom nepreukázal danosť tohto vlastníckeho práva. Konštatoval, že spochybňovaním vlastníckeho práva žalovaného nemôže dôjsť k osvedčeniu vlastníckeho práva žalobcu. Dôvodil, že žalovaný dlhodobo, dobromyseľne užíva predmetné nehnuteľnosti a teda ich aj vydržal. Prinajmenšom titul nadobudnutia vlastníckeho práva bol daný vydržaním. Uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania, navrhol žalobu zamietnuť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania.

32. Súd vec právne posúdil podľa článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 123, § 124, § 126 ods. 1 a ods. 2, § 132 ods. 1 a ods. 2, § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 137 písm. c) CSP a dospel k nasledovným záverom.

33. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c) CSP. musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie).

34. Žaloba o určenie vlastníckeho práva je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu svojho vlastníckeho práva. Základnými predpokladmi úspešnosti takejto žaloby sú preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaný vec neprávom zadržuje, a pri určovacej žalobe aj preukázanie naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení.

35. Aktuálne je naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu, (rozsudok Najvyššieho súdu SR. zo dňa 28. 9. 2010. sp. zn. 6 Cdo 179/2010).

36. Vlastnícke právo má účinky proti všetkým subjektom práva, ktoré sú ho povinní rešpektovať v rozsahu, v ktorom je garantované verejnou mocou determinovanou obmedzeniami kautel práva vlastníť majetok v normatívnom napätí s inými základnými právami a slobodami. Subjekty odlišné od vlastníka z hľadiska existencie ich subjektívnej povinnosti vo vzťahu k vlastníkovi veci majú v zásade len jednu negatívnu právnu povinnosť - rešpektovať (t. j. non facere, pati) jeho vlastnícke právo.

37. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na ustanovenie § 134 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 Občianskeho zákonníka a ďalej uviedol, že právny inštitút vydržania vlastníckeho práva je z hľadiska platnej právnej úpravy primárne obsiahnutý v ustanovení § 134 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ako je uvedené vyššie. Ďalšiu súvisiacu právnu úpravu predstavujú ustanovenia § 129 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z hľadiska relevantného posúdenia všetkých atribútov vydržania - právny inštitút vydržania predstavuje osobitný (originárny) spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva zo zákona (ex lege).

38. Zákon teda ustanovuje predpoklady vydržania, ktoré musia byť splnené po celú dobu vydržania. Medzi tieto predpoklady patria: spôsobilý subjekt, spôsobilý predmet držby, dobromyseľnosť vydržateľa, oprávnená držba po zákonom stanovenú dobu, uplynutie vydržacej doby.

39. Spôsobilým subjektom vydržania môžu byť všetky osoby, ktoré sú spôsobilé nadobúdať vlastnícke právo (fyzické osoby, právnické osoby, ale aj štát). Vydržaním možno nadobudnúť vec do podielového, ale i bezpodielového spoluvlastníctva. Z vydržania sú však vylúčené veci, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníckeho práva alebo ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených osôb.

40. Dôležité je akcentovať fakt, že je možné vydržať zásadne len vec, nikdy nie iba jej časť. Za najrelevantnejší predpoklad vydržania a súčasne za najväčší problematický aspekt možno považovať podmienku oprávnenej držby. V zmysle ustálenej praxe sa za oprávnenú držbu považuje nakladanie s vecou ako so svojou vlastnou, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí; je teda objektívne presvedčený o svojom domnelom vlastníckom práve.

41. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu (prípadne aj len domnelého (putatívneho) nadobudnutia vlastníctva. Domnelým (putatívnym) titulom nadobudnutia vlastníctva je určitá skutočnosť, ktorá má navonok znaky riadneho nadobúdacieho titulu (v súlade so zákonom zakladajúceho vznik vlastníctva), chýba pri nej ale niektorá stránka (vlastnosť, znak), ktorú pre nadobudnutie vlastníctva vyžaduje objektívne právo.

Takýmto domnelým titulom môže byť v praxi napríklad (a) dedičské rozhodnutie o nadobudnutí veci, ktorá však v čase smrti poručiteľa objektívne nepatrila do jeho majetku, (b) neprávoplatné rozhodnutie súdu určujúce vlastníctvo veci, (c) kúpna alebo darovacia zmluva, ktorá je z niektorého dôvodu neplatná, (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2017, sp. zn. 3 C do 17/2016).

42. S poukazom na vyššie zistený skutkový stav ako aj citované právne ustanovenia súd prvej inštancie konštatuje, že v predmetnom spore bolo potrebné vyhodnotiť, či držiteľ veci (žalovaný) - pozemku mal, nemal alebo mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec skutočne patrí.

43. Z notárskej zápisnice N XXX/XX, Nz XXX/XX zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu, jeho mama, pani Y. R., rod. O. bola účastníčkou osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva okrem iného k parcele na L V č. XXXX, parcele č. X-XXX/X - orná - XXX m², X-XXX/X - orná - XXX m², 1-XXX/X orná - XXXX m² nachádzajúci sa na k. ú. R., pričom z tejto notárskej zápisnice vyplýva, že pred notára bola predložená darovacia zmluva spísaná pod Pr XXX/XXXX, pričom na základe tejto darovacej zmluvy zo dňa 14.7.1957, rodičia Z. O. a manželka H. O., rod. S. podarovali nehnuteľnosti v k. ú. Y., na ktorej je založený LV č. XXXX, kde boli vlastníkami v celosti.

44. Súd prvej inštancie konštatuje, že v danom prípade je nesporné, že k predmetným pozemkom existuje tzv. duplicita zápisu, nakoľko parcely zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R. (tzv. "E" stav), vlastníctvo k nim svedčí v prospech žalobcu a parcely na LV č. XXXX rovnako k. ú. R. (tzv. "C" stav) v prospech žalovaného. Uvedená skutočnosť bola potvrdená výpoveďami Ing. C. O. (bod 22 rozsudku), ktorý konštatoval, že došlo k mylnému zápisu v tom zmysle, že pôvodná parcela č. XXX/X nebola v katastri evidovaná v rozsahu ako predpokladal žalobca. Y. na katastri zistil, že chyba sa stala v minulosti, keď došlo k zamene pôvodných MPČ XXX/X a založil sa LV v prospech Hospodárskeho kombinátu mesta J., ktorý následne predal časť sporného pozemku právnomu predchodcovi žalovaného (ČSD). Napokon aj svedkyňa Ing. Y. K. vypovedala, že rozhodnutím Okresného úradu katastrálny odbor bol zapísaný tzv. C stav v prospech žalovaného, avšak na námietky v tomto konaní žalobcu bolo toto rozhodnutie druhostupňovým orgánom zrušené (rozhodnutia z bodov 9-11 tohto rozsudku), pričom následne došlo k duplicitnému zápisu, tzn. tzv. C stav na spornej parcele v prospech žalovaného a následne E stav v tomto konaní v prospech žalobcu. Išlo o parcelu č. XXX/X zapísanú na LV č. XXXX v k. ú. R., pričom sa jednalo pri týchto zápisoch v C resp. E stave o konanie tzv. ROEP-ky.

45. Nemôže byť preto nesporná duplicita zápisu vlastníckeho práva na ľarchu žalobcu, zvlášť v situácii, keď právny predchodca žalobcu (jeho mama) vlastnícke právo osvedčila, ako to vyplýva z vyššie uvedenej notárskej zápisnice N XXX/XX, Nz XXX/XX zo dňa XX.X.XXXX. Uvedený záver bol potvrdený aj závermi znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca Ing. E. L. v odbore geodézia a kartografia, z ktorého vyplýva, že v súčasnom období pozemkovo-knižná parcela MPČ XXX/X zapísaná v pozemkovo-knižnej vložke č. XX v pôvodnom k. ú. Y. je identická s parcelami CKN č. XXXX/XX. druh pozemku zastavané plochy o výmere 232 m², CKN č. XXXX/XX, druh pozemku zastavané plochy o výmere 19 m², CKN č. XXXX/XX. druh pozemku zastavané plochy o výmere 344 m² zapísaných na LV č. XXXX, v k. ú. R. a rovnako identická s parcelami EKN č. XXX/X, druh pozemku orná pôda o výmere 413 m² a EKN č. XXX/XXX, druh pozemku orná pôda o výmere 38 m², zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. R..

46. Je možné uzavrieť, že nedošlo k vyvlastneniu pozemkov, nakoľko tieto v pozemno- knižnom stave boli vedené na LV pôvodných vlastníkov, čo spôsobilo, že žalobca si nemohol uplatňovať na uvedený pozemok reštitučné nároky, pretože predmetná nehnuteľnosť neprešla na štát.

47. Napokon súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 1 ods. 1 a § 14 ods. 1 až 4 vyhlášky č. 90/1984 Zb. a § 1 ods. 1 a § 4 ods. 1 a 2 vyhlášky č. 119/1988 Zb. a vyslovil záver, že z hospodárskej zmluvy zo dňa 25.4.1984 (č. 1. 41 spisu) nevyplýva, že sa prevádzalo vlastníctvo pozemkov zo Záhradníckeho a sadovníckeho podniku na ČSD Východná dráha - Správa dráhy Bratislava (právny predchodca žalovaného), ale len správa k týmto nehnuteľnostiam. Súd prvej inštancie zdôrazňuje, že výklad pojmov „správa národného majetku“ a „vlastníctvo národného majetku“ nepredstavuje z hľadiska obsahu rovnaké právne inštitúty. Žalovaný preto ako držiteľ sporných pozemkov vzhľadom na vyššie uvedené nemohol byť dobromyseľný, že pozemky, ktoré užíva, užíva ako vlastné. Hospodárska zmluva nemôže byť právnym titulom pre vydržanie, pretože v tom čase vlastníkom

nehnutelnosti bol štát a na základe tejto hospodárskej zmluvy, ako bolo uvedené vyššie, došlo len k prevodu správy majetku.

48. Vzhľadom na vyššie citované právne predpisy a zistený skutkový stav súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobe vyhovel.

49. Žalovaný v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

50. Podľa názoru žalovaného je predpokladom vyhovenia určovacej žalobe v zmysle žalobného petitu preukázanie danosti vlastníckeho práva žalobcu a to bez akýchkoľvek pochybností. Žalovaný zastáva názor, že samotné spochybňovanie vlastníckeho práva žalovaného nemôže zakladať danosť vlastníckeho práva žalobcu, pokiaľ ho tento bez akýchkoľvek pochybností nepreukáže. Podľa názoru žalovaného, v konaní pred súdom prvej inštancie neboli odstránené závažné pochybnosti týkajúce sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Ako vyplynulo z vykonaných listinných dôkazov, právna predchodkyňa žalobcu nenadobudla ex lege vlastnícke právo z titulu darovacej zmluvy, ale z titulu vydržania. Žalovaný listinnými dôkazmi preukázal, že na sporných nehnuteľnostiach boli postavené a využívané stavby, a to navyše stavby s osobitným postavením, a to regulačná stanica plynu, na ktorú sa viažu osobitné zákonné obmedzenia, vrátane existencie ochranného pásma v okolí stavby.

51. Právna predchodkyňa žalobcu tak podľa názoru žalovaného nemohla sporné nehnuteľnosti vydržať, nakoľko jednak nemohla byť dobromyseľná, že sporné nehnuteľnosti sú v zmysle platných zákonov v jej vlastníctve, ak táto skutočnosť nebola reflektovaná v pozemkovej knihe a predovšetkým ich nemohla fakticky držať a ovládať ako ďalší obligatórny predpoklad vydržania a to vzhľadom na vyššie vymedzené skutočnosti.

52. S poukazom na zásadu nemo plus iuris tak nemohol žalobca nadobudnúť vlastnícke právo od svojej právnej predchodkyne, keďže jej toto právo nesvedčalo. Z uvedeného dôvodu tak žalobca podľa názoru žalovaného nemôže byť aktívne vecne legitimovaný v tomto spore.

53. Napokon žalovaný v podanom odvolaní poukázal na to, že žalovaný a jeho právni predchodcovia nerušene a dobromyseľne užívali sporné pozemky ako svoje vlastné a nakladali s nimi v dobrej viere, že evidencia nehnuteľností vedená štátnymi orgánmi reflektuje skutočný stav. Ako navyše vyplýva z vykonaných listinných dôkazov, dobromyseľnosť držby žalovaného sa premietala aj navonok, správaním sa ako vlastníka, vrátane plnenia daňových povinností vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam.

54. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

55. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

56. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

57. K odvolacím námietkam žalovaného sa žiada uviesť nasledovné.

58. Za nespornú skutočnosť, ktorú zistil po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol duplicitu zápisu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam.

59. V bode 57. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zvýraznil, že v danom prípade je nesporné, že k predmetným pozemkom existuje tzv. duplicita zápisu, nakoľko parcely zapísané na LV č. XXXX v k. ú. R. (tzv. „E“ stav), vlastníctvo k nim svedčí v prospech žalobcu a parcely na LV č. XXXX rovnako k.ú. R. (tzv. „C“ stav) v prospech žalovaného.

60. Uvedené skutkové zistenie súdu prvej inštancie žalovaný v podanom odvolaní nespochybnil.

61. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že aktuálne je naliehavý právny záujem žalobcu na určovacej žalobe daný jej spôsobilosťou byť podkladom pre zmenu zápisu vlastníckeho práva k v katastri nehnuteľností tak, aby zodpovedal skutočnému stavu.

62. Vlastnícke právo je totiž najklasickjšie absolútne právo, z ktorého jeho nositeľ môže vylúčiť ostatných.

63. S názorom odvolateľa, že samotné spochybňovanie vlastníckeho práva žalovaného nemôže zakladať danosť vlastníckeho práva žalobcu, pokiaľ ho tento bez akýchkoľvek pochybností nepreukáže, nemožno nesúhlasiť, avšak ak samotný žalovaný v priebehu konania tvrdil (záverečný prednes žalovaného na pojednávaní dňa 17.05.2018), že dlhodobo a dobromyseľne užíval sporné nehnuteľnosti a teda ich aj vydržal, nemožno vyčítať súdu prvej inštancie, že týmto tvrdeniam žalovaného venoval v odôvodnení svojho rozhodnutia náležitú pozornosť.

64. So závermi súdu prvej inštancie a argumentmi uvedenými v bode 65. odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k nedostatku dobromyseľnosti užívania sporných pozemkov sa odvolací súd stotožňuje.

65. S námietkami uvedenými odvolateľom vo vzťahu k dobromyseľnosti držby sa súd prvej inštancie náležitým spôsobom vypořiadal v bode 54. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď vysvetlil, že z hľadiska dobromyseľnosti držby ako podmienky nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním je právne relevantnou len tá skutočnosť, ktorá má objektívne znaky titulu nadobudnutia vlastníctva.

66. Za tohto stavu je potom možné pristúpiť k vyriešeniu otázky, či žalobca svoje vlastnícke právo bez akýchkoľvek pochybností preukázal.

67. Ak súd prvej inštancie v bode 18. odôvodnenia rozsudku podrobne vysvetlil, ako došiel k záveru o vydržaní vlastníckeho práva sporných nehnuteľností právnou predchodkyňou žalobcu, nemožno tomuto postupu súdu prvej inštancie nič vyčítať.

68. Ak žalovaný na sporných nehnuteľnostiach postavil a využíval stavby, čím právnej predchodkyni žalobcu bránil, aby túto časť nehnuteľnosti „fakticky držala a ovládala“, nemožno uvedenú námietku vyhodnotiť v jej neprospech. (ex in iuria ius non oritur).

69. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

70. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

71. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).